

مصاحبه با یکی از استعداد‌های درخشان شمشیربازی ایران

یک جامعه پویا، سالم، پر انگیزه و امیدوار، به ویژه جوامع ورزشی، نیاز به الگو و سرمشق دارد. از جهت دیگر، معرفی و شناساندن قهرمانان و استعداد‌های درخشان کشور عزیزمان ایران برای پیشرفت و توسعه خانواده شمشیربازی بی نهایت مهم است و باعث تزریق جنب و جوش و شور و اشتیاق به اعضای فعال آن می شود. از این رو **وبلاگ دنیای پر رمز و راز شمشیربازی** در راستای معرفی قهرمانان بنام ایران و جهان افتخار دارد که مصاحبه ای دیگر با یکی از استعداد‌های درخشان این رشته مفرح ورزشی خدمت خوانندگان محترم تقدیم کند. مصاحبه ما در این هفته با کسی نیست جز آقای **علی پاکدامن** یکی از چهره های مطرح و سرشناس شمشیربازی ایران و جهان می باشد. امیدواریم این مصاحبه مانند سایر مصاحبه های قبلی مورد استقبال شما علاقمندان واقع شود.

۱. سلام علی آقا. بفرمایید شما در چه سنی شمشیربازی را شروع کردید و در کجا؟

من در سن ۱۶ سالگی در تهران، و در آکادمی ملی المپیک زیر نظر آقای فخری شمشیربازی را آغاز کردم. البته در آن زمان خود آقای فخری به عنوان بازیکن در حال آماده شدن برای بازی های آسیایی ۲۰۰۶ بودند. و به دلیل درگیر بودنشان در اردوهای تیم ملی، بنده را به مدت ۳ ماه در اختیار مرحوم بیژن زرنگار گذاشتند و در این مدت افتخار داشتم همراه با سجاد فیض عسگری و محمد کرمی زیر نظر ایشان مقدمات شمشیربازی را بیاموزم. و بعد از این مدت کار خود را با اشراف آقای فخری ادامه دادم و پس از پایان بازی های آسیایی تمرینات خودم را بصورت تمام و کمال زیر نظر ایشان دنبال کردم.

۲. چرا شمشیربازی را انتخاب کردید و نظر تان در مورد آن چیست؟

باید به اطلاع تان برسانم که من قبل از شمشیربازی تکواندو کار می کردم و علاقه خیلی زیادی به آقای ساعی داشتم. در این رشته بنده در چند مسابقه شرکت کردم که در برخی از آنها به پیروزی رسیدم و در تعدادی دیگر از آنها باختم و مدتی در کش و قوس همین رشته بودم. تا اینکه در یکی از روزهای شب عید برادرم که شمشیرباز بود و توسط یکی از آشنایان وارد این رشته شده بود، از من درخواست کرد با او به سالن شمشیربازی بروم و از آنجا برای خرید لباس عید برویم. وقتی وارد سالن شمشیربازی شدم متوجه شدم که شمشیربازی واقعی با آنچه در آرشیوهای صدا و سیما می دیدم، تفاوت فراوانی دارد. به ویژه بازی های سابر، چون من قبلاً بیشتر بازی های ایپه قدیمی را دیده بودم. البته هر رشته ای زیبایی های خودش را داراست اما سابر را که دیدم خیلی خوشم آمد. آنجا دیدم که بازی آن شبیه یک مبارزه واقعی است و خیلی به مبارزه های تکواندو شباهت دارد و سرشار از **سرعت، چابکی، حرکات انفجاری و هیجان** است. به همین دلیل بود که

این رشته را انتخاب کردم و در حال حاضر روزی هزار مرتبه از بابت این انتخابم خدا را شکر می‌کنم، زیرا شمشیربازی همه چیز به من داده است.

۳. دلیل انتخاب اسلحهٔ سابر چه بود؟

دلیل انتخاب سابر این بود که در درجهٔ اول برادرم حسین خودش سابرست بود و از همه مهم تر مربی من که قصد داشتم در آن مقطع با او کار کنم نیز سابرست بود. بیشتر بازیکنان و جو کل سالن بوی سابر می‌داد و به نظر خودم زیبایی سابر از فلوره و اپه بیشتر بود.

۴. حال اگر به عقب برگردید، آیا دوباره شمشیربازی را انتخاب می‌کنید؟

اگر به عقب برگردم، بله، دقیقا همین کار را تکرار خواهم کرد چونکه از این تصمیم پشیمان نیستم. و همیشه خوشحالم که شمشیرباز شده‌ام. البته اگر بتوانم به گذشته برگردم مسلما یک سری تصمیم‌هایی که در بازی‌های گذشته ام گرفتم و یک سری کم کاری‌هایی که در تمریناتم انجام داده ام را جبران می‌کنم. جاهایی که باید تمرینات بیشتری می‌کردم و نکردم. البته مطمئن هستم که انتخابم را به هیچ عنوان عوض نمی‌کنم.

۵. از خاطرات کودکی خود بگویید؟

در رابطه با شمشیربازی هیچ خاطره ای ندارم. در آن زمان‌ها من بیشتر کارتن فوتبالیست‌ها را تماشا می‌کردم، فوتبال بازی می‌کردم و علاقهٔ بی حد و اندازه ای به فوتبال و تکواندو داشتم. فیلم‌های بروسلی را نگاه می‌کردم، جکی جان می‌دیدم، و چیزی که تقریبا از این نوع شمشیربازی در آن وجود داشت فیلم‌های زورو بود که برای من خیلی خوشایند بود.

۶. چند مدال و مقام تا به حال کسب کرده اید؟

شاید باورتان نیاید که من تا به حال مدال‌های خودم را نشمرده‌ام، مخصوصا مدال‌های داخلی. اما می‌دانم که برای چندین دوره در بخش انفرادی قهرمان کشور، و چند دوره قهرمان مسابقات جایزه بزرگ شده‌ام. در بخش قهرمانی آسیا یک مدال طلا و دو مدال نقره تیمی کسب کرده‌ام. در امیدهای آسیا یک طلای انفرادی و ۲ طلای تیمی به دست آورده‌ام. اما در ردهٔ بزرگسالان یک نقرهٔ انفرادی و ۴ برنز، در بازی‌های آسیایی یک برنز و ۲ نقرهٔ تیمی تا به حال کسب کرده‌ام. اما تعداد مدال‌های تیمی قهرمانی آسیای بنده در مجموع حدودا ۱۳ مدال است که بجز ۲ برنز بقیه نقره هستند. اما در جام‌های جهانی یک مدال انفرادی در لهستان، یک مدال طلای جام جهانی تیمی در

سال ۲۰۱۶ در سنگال، یک نقره تیمی جام جهانی در سال ۲۰۱۷ و یکی در سال ۲۰۱۸ کسب کرده ام. در ستلایت گرجستان نیز به مقام سوم رسیدم. ضمن اینکه نقره مسابقات المپیک دانشجویان جهان را نیز دارم.

۷. اولین مدال شما در چه تاریخی و در کجا کسب کردید؟

اولین مدالم، که نقره تیمی بود، را در سال ۲۰۰۸ در مسابقات قهرمانی جوانان آسیا در شهر یانگوم در کشور کره جنوبی کسب کردم. اما اولین مدال انفرادی من در مسابقات قهرمانی امیدهای آسیا در سال ۲۰۱۲ در کشور کویت بود. و شیرین ترین مدالم که نقره بود در مسابقات قهرمانی آسیای سال ۲۰۱۶ بود. باز هم یکی از مدال های شیرین خودم، که با حسرتم روبر هست، مدال برنز انفرادی بازی های آسیایی سال ۲۰۱۸ بود، زیرا من در همان سال، که مدال برنز قهرمانی آسیا را هم گرفته بودم، توانایی آن را داشتم که مدال طلا بگیرم. ضمن اینکه در بازی های آسیایی هم می توانستم طلا بگیرم و هم اینکه در مسابقات قهرمانی جهان نیز می توانستم اولین نفری باشم که مدال جهانی شمشیربازی را کسب کنم، چونکه در بازی های پایانی ۱۵ به ۱۴ به بازیکن کره باختم و در هر ۳ بازی و در هر ۳ رویداد از حریف هایم جلو بودم اما در نهایت هر ۳ بازی را با همان نتیجه نزدیک واگذار کردم.

۸. موقعی که برای اولین بار برای المپیک ریو گزینش شدید، چه حسی داشتید؟

وقتی برای اولین بار سهمیه المپیک را گرفتم، یک حس غیر قابل توصیفی برای من رخ داده بود و خیلی خوشحال شده بودم. خیلی هم انگیزه داشتم. و خیلی آرزوها هم داشتم که متاسفانه میسر نشد!

۹. المپیک ریو چه تاثیری روی انگیزه شما برای المپیک بعدی گذاشت؟

المپیک دقیقا مانند دانشگاه می ماند. تصور کنید وقتی کسی وارد دانشگاه می شود چقدر خوشحال می شود؟! تازه می بینید در ابتدای راه هستید و برای اثبات خودتان باید تلاش کنید، کار کنید، مقاله ترجمه کنید و چند کتاب از خودتان بعنوان اثر به جا بگذارید. المپیک ریو برای من هم همین انگیزه را ایجاد کرد تا ورزش را بطور عام و شمشیربازی را بطور خاص ادامه دهم. ضمنا اینکه بتوانم در ورزش ایران اثربخش باشم و خاطره خوشی از خودم بجا بگذارم.

۱۰. حالا که برای بار دوم به المپیک می روید چه حسی دارید؟

خوب، من خیلی خوشحالم که توانستم سهمیه المپیک بگیرم و امیدوارم در این المپیک با موفقیت به خانه برگردم و برای شمشیربازی کشورم تاثیرگذار باشم.

۱۱. شما حدود ۲ سال جزو ۱۶ نفر برتر سابر جهان بودید، در حال حاضر چه برنامه ای دارید تا به جایگاه قبلی تان برگردید؟

وقتی در جمع ۱۶ نفر برتر دنیا بودم خیلی حس خوبی داشتم. قرار گرفتن در صدر رده بندی جهان به من اعتبار داده بود و در حال حاضر همه هم و غم من این است که به همان رنکینگ برگردم.

۱۲. نظر شما در مورد مهاجرت ورزشکاران و متخصصین ورزش چیست؟

به هر حال هر ورزشکاری، هر متخصصی و هر مربی در هر رشته ای، در مرحله اول دوست دارد در وطن خودش کار کند تا اینکه بتواند به پرچم کشوری که به آن وفادار است خدمت کند. و تمام آن لذت و خوشی و افتخار ناشی از کسب مدال در کشور خودش داشته باشد. ولی وقتی کمبودها پیش می آید و ورزشکاران دچار یک سری ناملایمات و نوعی محدودیت ها می شوند، ناگزیر به این کار می شوند. آن همه تلاش و زحمتی که ورزشکار می کشد تا آخر سال بتواند طبق ضوابط تعیین شده پاداش سکه ای خود را دریافت کند، اما تومان به او می دهند، به او جایزه درستی نمی دهند، به او توجه نمی کنند، به او شغل نمی دهند، به او خانه نمی دهند، به او ماشین نمی دهند! خوب، وقتی همه این چیزها را در جاهای دیگری تامین می شود، بنابراین ورزشکار به این فکر می افتد که به کشورهای دیگر برود. تا اینکه در این ۵ یا ۶ سال آخر عمر قهرمانی خود بتواند اثربخشی مثبتی در زندگیش داشته باشد.

۱۳. نقش مربی در دست آوردهای تان چیست؟

ایشان در عملکرد من نقش بسزائی داشته و دارد و ۵۰ تا ۶۰ درصد موفقیت هایی که در زندگی من حاصل شده است به این دلیل بوده است که مربی خیلی خوبی داشته ام. او بود که در این مسیر به من کمک کند تا به این موفقیت ها برسم. مربی خوب واقعا یک نعمت است. چنین مربی می تواند استعداد بازیکن را شکوفا کند. و می توان گفت که ۴۰٪ دیگر مربوط به استعدادی است که خداوند در وجود بنده به ودیعه گذاشته است.

۱۴. رابطه شما با مربی چگونه است؟

رابطه بنده با آقای فخری رابطه بسیار خوب و یک **رابطه استاد و شاگردی** است و در کمال احترام و در راستای پیشرفت روزافزون با هم کار می‌کنیم.

۱۵. آیا شما نگران المپیک نیستید؟

من دقیقا در مورد المپیک خیلی نگران هستم و امیدوارم که سال آینده حتما برگزار شود و خدای ناکرده حذف آن را اعلام نکنند. این مسئله برای ورزشکارها خیلی ناراحت کننده است زیرا ما عمر و زندگی خودمان را گذاشته ایم و من **در ۳۰ سالگی می‌توانم اوج عملکردم** را به نمایش بگذارم. بنابراین امیدوارم این المپیک برگزار شود تا بتوانم بهترین نتیجه ورزش ایران را بگیرم.

۱۶. بدنسازی و تغذیه چقدر در نتایج شما تاثیر داشته است؟

این دو مورد بی نهایت تاثیر دارند. ما قبل از سال ۲۰۱۴ برنامه بدنسازی تخصصی نداشتیم و من یادم هست که در این سال که دکتر بهرامی نژاد بدنسازی ما را بصورت حرفه ای آغاز کرد، تازه متوجه شدم که بدنسازی چقدر در آمادگی ما تاثیر گذاشته است. علم تغذیه و بدنسازی بصورت توأمان اهمیت بسزائی دارند. البته چون ورزش ما رشته وزنی و سنگین نیست نیاز به رژیم های سنگین نداریم. ولی همیشه سعی می‌کنیم که بدن مان را در وضعیت مطلوب نگهداریم. ضمن اینکه **چابکی، قدرت، استقامت، و قدرت انفجاری** در برنامه بدنسازی ما خیلی اهمیت دارد.

۱۷. آیا آمادگی ذهنی در شمشیربازی مهم است؟

این نوع آمادگی در ورزش ما خیلی مهم است. من اهمیت آن را در مسابقات المپیک ریو متوجه شدم، وقتی جو خود مسابقات المپیک و جو خود سالن مسابقات بر من غلبه کرد و جلوی عملکردم را گرفت. اکنون که با شما صحبت می‌کنم حسرت می‌خورم که چرا در آن زمان ذهنم را آماده نکرده بودم تا عملکرد خیلی بهتری داشته باشم. دوباره تکرار می‌کنم که **آمادگی ذهنی و روانی برای شمشیربازی بی نهایت مهم است**. اعتقاد من بر این است که این آمادگی ۶۰٪ کل آمادگی های مورد نیاز را تشکیل می‌دهد.

۱۸. با توجه به تجربه شما برای قهرمانی چند جلسه تمرین در هفته مورد نیاز است؟

به نظر من برای قهرمانی شما هر روز باید تمرین داشته باشید. و در صورت نیاز به برنامه تمرینی پرفشار هفته ای، حد اقل ۱۴ الی ۱۵ جلسه تمرین در هفته باید داشته باشید.

۱۹. نظر شما در مورد اولین مدال جهانی شمشیربازی ایران توسط مجتبی عابدینی چیست؟

خوب، ایشان کار بسیار بزرگی را انجام داده است. او مدال خیلی مهم و خیلی خوبی را کسب کرد و توانست نام خود را در تاریخ ورزش ایران ثبت کند. من خودم در چند مسابقه جهانی با بدشانسی روبرو شدم، در حالی که خودم می توانستم هم در سال ۲۰۱۷ و هم در سال ۲۰۱۸ اولین نفری باشم که مدال جهانی بگیرم، منتها شانس به من رو نکرد. در ۲۰۱۸ در جدول ۸ بازی را ۱۵ به ۱۳ واگذار کردم و در ۲۰۱۸ با نتیجه ۱۵ به ۱۴ باختم.

۲۰. نتایج مجتبی عابدینی چه تاثیری روی آمادگی شما داشته است؟

مجتبی عابدینی خودش یک قهرمان بزرگ و شناخته شده ای است و من از همان اوایل و همچنین در حال حاضر سعی می کنم که از او الگو بگیرم. البته من هیچ وقت سعی نکردم خودم را با کسی مقایسه کنم و همیشه تلاش کردم که آن کارهایی که در حریفانم دوست دارم خوب ببینم و بیاموزم که خودم آنها را انجام بدهم. من همیشه سعی کرده ام که عملکردم از روز گذشته خودم بهتر باشد. ضمن اینکه دوست ندارم رقابتی از نظر فنی با کسی داشته باشم و همیشه از موقعیت خودم راضی بودم و از وجود خودم خیلی خوشحالم. همان طوری که مطلع هستید سهمیه تیمی که برای ایران گرفته شد بیشتر به سبب تلاش من بود. در صورتی که شما نتایج مسابقات سال گزینش المپیک، که از مسابقات اسپانیا شروع شد، را بررسی کنید، متوجه می شوید که در مسابقات مهم مانند بازی با گرجستان در جدول ۱۶، یا بازی های دیگر جلوی چین یا مصر یا جلوی ژاپن و حتی بازی های جدول های ۸ مسابقات، چه اتفاق های خوبی رخ داده است و من همیشه از این اتفاق هایی که برای خودم افتاده است بسیار راضی و خوشنود هستم، و همیشه رقابتم بیشتر با خودم بوده است.

۲۱. شما جوان هستید و راه طولانی در فرایند قهرمانی دارید، و بطور طبیعی در مسیر پر پیچ و خم شما موانع زیادی داشته اید،

آیا تا به حال لحظاتی پیش آمده است که خسته شوید و تصمیم به کناره گیری کنید؟

خیر، هرگز. من هیچ موقع در این مسیر خسته نشده ام و حتی انگیزه ام بیشتر هم شده است. من دلم می خواهد و امیدوارم که این کورونا زودتر تمام بشود تا این مسیر پر پیچ و خم خودم را دوباره شروع کنم و بتوانم خیلی قوی و مستمر و با انگیزه مانند چند سال پیش ادامه بدهم.

۲۲. در چه رشته ای تحصیل می کنید؟

تحصیلات بنده در رشته تربیت بدنی است.

۲۳. شغل شما در حال حاضر چیست و چگونه امرار معاش می کنید؟

من در حال حاضر از فدراسیون شمشیربازی حقوق دریافت می کنم و از آقای دکتر باقر زاده تشکر می کنم، اما در حال حاضر منتظر هستم این کورونا تمام بشود تا بتوانم چند شاگرد بگیرم تا اوضاع مالی من کمی بهتر شود. در حال حاضر اوضاع زیاد خوب نیست، نه مسابقه ای هست، نه پول توجیبی، هیچ پاداش نیست، المپیک نیست، اسپانسر لیگ نیست و شرایط مالی ما خیلی سخت شده است. البته خوب این شرایط برای همه یکسان است و برای همه ورزشکاران اتفاق افتاده است.

۲۴. شما که عضو هیئت تهران هستید، برخورد هیئت از نظر حمایت تا به حال چگونه بوده است؟

ابتدا جا دارد یک تشکر ویژه از آقای حدادیان ریاست اسبق هیئت شمشیربازی تهران داشته باشم که در این مدت از بنده خیلی حمایت کردند و در حاضر نبود ایشان یک فقدان خیلی بزرگی می باشد. امیدوارم آقای محمد میرزایی بتواند مانند آقای حدادیان با قدرت از بنده پشتیبانی کند و مرا در این مسیر سخت کمک کند. خیر، متأسفانه هیئت برای بنده هیچ کاری انجام نداده است و منتظر هستم تا پس از پایان کورونا با آنها مذاکره ای داشته باشم تا شرایطم روشن تر شود.

۲۵. آیا شما از بورسیه دانشگاه استفاده کرده اید؟

من از بورسیه دانشگاه استفاده نکرده ام، اما از تخفیف شهریه های دانشگاه استفاده کرده ام.

۲۶. در مدت قرنطینه تمرینات خود را چگونه گذرانده اید؟

این دوران واقعا خیلی سخت بود زیرا شرایط برای تمرین کردن خیلی مشکل بود. من تا حدودی که می توانم تمرین می کنم اما مانند تمرین هایی که دوست دارم نیست.

۲۷. در مورد تمرینات این دوره دشوار برای شمشیربازان چه توصیه ای دارید؟

اعتقاد من این هست که اگر شمشیربازها بتوانند آمادگی بدنی خود را حفظ کنند هنر کرده اند. زیرا شمشیربازی نیاز به سالن دارد، نیاز به پیست دارد و تنها در آنجا می توانند خودشان را محک بزنند. بنابراین اگر شمشیربازها بتوانند در یک پارکینگ استریل شده با شمشیر تمرینات پا را انجام دهند خیلی عالی است.

۲۸. بدترین و بهترین لحظه دوران قهرمانی شما کی بود؟

بدترین لحظه ورزشی من در بازی های آسیایی ۲۰۱۴، المپیک ۲۰۱۶، قهرمانی جهان ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ و حتی بازی های آسیایی ۲۰۱۸ بود، زیرا که در این رویدادها من بهترین فرصت های زندگی خودم را از دست دادم و این برای من خیلی تلخ و آزار دهنده است.

اولین لحظه از بهترین لحظه های دوران قهرمانی من در مسابقات امیدهای آسیا در سال ۲۰۱۲ اتفاق افتاد که برای اولین بار توانستم مدال طلای انفرادی را کسب کنم. پس از آن قهرمانی آسیا ۲۰۱۳ که اولین مدال بزرگسالان را به دست آوردم، و به دنبال آن قهرمانی آسیا ۲۰۱۶ بود که در آنجا توانستم نقره بگیرم، اما حضورم در المپیک ۲۰۱۶ ریو یکی از درخشان ترین لحظه های زندگی من بود زیرا که در آن حس بسیار خوبی داشتم.

۲۹. اگر من از شما یک خصوصیتی را بخواهم که باعث شده است علی، علی پاکدامن بشود، آن چیست؟

پشتکار، انگیزه و تسلیم نشدن ۳ تا از ویژگی های برجسته بنده است.

۳۰. با مصدومیت خود در اواخر مسابقات گزینشی چگونه برخورد کردید؟

خوب، خیلی سخت بود. مصدومیت من در میچ دستم بود و خیلی اذیتم کرد و نیاز مبرمی به استراحت داشتم. خدا را شکر می کنم که حالا که استراحت کردم بهتر شده است. البته سعی کردم و می کنم که با آن مدارا کنم و فیزیوتراپی مرتبی داشته باشم تا انشاء الله بتوانم خودم را برای المپیک آماده کنم.

۳۱. بهترین بازیکن حال حاضر دنیا از نظر شما کیست؟

به نظر من بهترین سابرست حال حاضر دنیا **اوه** کره ای است. ایشان از همه منظر عالی است. **ساندرو بازادزه** از گرجستان هم یکی از بهترین های جهان است و در حال حاضر عملکرد خوبی دارد.

۳۲. چند سال سن دارید و به نظر شما یک قهرمان شمشیربازی تا چند سالگی می‌تواند در صحنه‌های قهرمانی فعال باشد؟

من ۲۹ سال سن دارم و فکر می‌کنم که تا ۱۰ سال دیگر یعنی تا ۳۸ یا ۳۹ سالگی بتوانم به دوران قهرمانی خودم ادامه بدهم.

۳۳. نظر شما در مورد ورزش ایران در کل و شمشیربازی بخصوص چیست؟

ورزش ایران ظرفیت‌های خیلی زیادی دارد. ورزشکارهای ما می‌توانند در همه رشته‌های ورزشی موفق بشوند، البته به شرط اینکه خوب مدیریت بشوند. ما ورزشکارهای با استعداد زیادی داریم و اگر مدیرهای بهتری داشتیم استعدادهای بیشتری شکوفا می‌شدند. من فکر می‌کنم که ظرفیت شمشیربازی خیلی بالاتر از این حرف‌هاست و هم در فلوره و هم در ایه، هم خانم‌ها و هم آقایان می‌توانیم در دنیا خیلی قوی تر باشیم. البته نیاز ما این هست که نگاه به این رشته، به ویژه در زمینه لیگ و مسابقات مختلف، کمی گسترده تر بشود.

۳۴. مردم ایران شما را به عنوان یک سلبریتی قبول دارند، نظر شما در مورد عملکرد سلبریتی‌ها در مجموع چیست؟

البته من خودم را سلبریتی نمی‌دانم زیرا سلبریتی‌ها باید رفتارهای خاصی داشته باشند. رفتارهای اجتماعی آنها باید طوری باشند که برای جوانان الگو و بی‌حاشیه باشند و بدون نقص رفتار و صحبت کنند.

۳۵. ما می‌دانیم که آقای فخری همسر خواهرتان هست، بفرمایید این رابطه چه تاثیری روی تمرینات شمشیربازی شما از ابتدا تا کنون داشته است؟

آن زمانی که من شمشیربازی را شروع کردم آقای فخری هنوز همسر خواهرم نشده بودند و تنها یکی از فامیل‌های دور دورمان بودند. در این رابطه خدا را شکر می‌کنم که این قدر نتایجم درخشان بوده که علی پاکدامن را به فامیلی با آقای فخری یا آقای فخری را به فامیلی با علی پاکدامن ربط ندهند. سختگیری‌های آقای فخری، عملکرد و دقت او برای همه مشخص است، ضمن اینکه رزومه من هم برای همه روشن است.

۳۶. آقای پاکدامن، آیا شما متاهل هستید یا مجرد؟ و در صورتی که متاهل هستید، چند فرزند دارید؟

بنده متاهل هستم و فرزندی ندارم.

۳۷. انشالله در آینده که صاحب فرزند شدید، آیا او را به شمشیربازی خواهید آورد؟

اگر صاحب فرزند بشوم اختیار دست خودش خواهد بود. اگر دوست داشته باشد می تواند وارد این رشته بشود و اگر دوست نداشته باشد می تواند به هر ورزشی که دوست دارد برود. شاید هم اصلا نخواهد ورزشکار بشود، زیرا من اهل اجبار نیستم.

۳۸. سخن پایانی خود را برای شمشیربازان ایران بفرمایید.

شمشیربازهای ایرانی اول باید دقت کنند که رسیدن به قله های شمشیربازی جهان در عرض یک شب، یک سال یا دو سال اتفاق نمی افتد. و اگر هم این گونه اتفاق بیافتد با همان سرعت هم از بین خواهد رفت. بنابراین بازیکن باید **صبر، حوصله و عشق و علاقه به کار** داشته باشد.

وبلاگ **دنیای پر رمز و راز شمشیربازی** از آقای علی پاکدامن به خاطر در اختیار گذاشتن وقت گرانبهای اش سپاسگزار است. ما شمشیربازان ایران زمین به داشتن چنین قهرمانان قدرتمند و با شهامتی افتخار می کنیم. آرزوی قلبی ما اعتلا و درخشش ورزش شمشیربازی در سراسر گیتی است. یا حق!

<http://doniayeshamshir.ir/>